

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobců: **a) R. B. Š., b) J. B.**, oba zast. JUDr. Evou Chromcovou Burešovou, advokátkou, se sídlem Floriána Nováka 5267/3, Prostějov, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 30. 10. 2019, č. j. 65 A 76/2019 – 34,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobkyně a) **se z a s t a v u j e .**
- II. Kasační stížnost žalobce b) **se z a m í t á .**
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti žalobce b) **n e p ř i z n á v á .**
- IV. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žalobkyně a).

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 7. 2019, č. j. KUOK 78415/2019, zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Obecního úřadu Lutín, stavebního úřadu, ze dne 26. 4. 2019, sp. zn. SÚ/1574/16, č. j. OU/1229/19, jímž bylo dle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, nařízeno odstranění stavby mobilního domu na pozemku parc. č. X v k. ú. L. Žalobci proti rozhodnutí žalovaného podali dne 8. 10. 2019 žalobu.

[2] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je opožděná, pročez ji odmítl. Žalobkyni a) bylo rozhodnutí žalovaného dle soudu doručeno do vlastních rukou dne 31. 7. 2019 a žalobci b) dne 5. 8. 2019. Žalobkyni a) tak uběhla lhůta k podání žaloby v pondělí dne 30. 9. 2019, žalobci b) v pondělí dne 7. 10. 2019 [s ohledem na to, že 5. 10. 2019 připadlo na

sobotu, je posledním dnem lhůty ve smyslu § 40 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nejbližší následující pracovní den]. Za uvedené situace, byla-li žaloba podána až dne 8. 10. 2019, byla podána po marném uplynutí lhůty k jejímu podání.

[3] Proti usnesení krajského soudu podali žalobci (dále jen „stěžovatelé“) kasační stížnost, v níž uplatňují důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Dle stěžovatelů žalobce b) předložil doručovací obálku, ze které vyplývalo, že napadené rozhodnutí mu bylo doručeno dne 10. 8. 2019. Dle § 72 s. ř. s. lze podat žalobu do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem; žalobci b) bylo rozhodnutí doručeno dle jeho sdělení dne 10. 8. 2019. Správní žaloba tedy byla podána tímto žalobcem ve stanovené lhůtě.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Úvodem Nejvyšší správní soud konstatuje, že dne 5. 12. 2019 vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 15 dnů každý jednotlivě zaplatili soudní poplatek ve výši 5000 Kč. Zároveň stěžovatele poučil, že pokud výzvě nevyhoví, bude řízení o jejich kasační stížnosti zastaveno. Tuto povinnost splnil pouze stěžovatel b).

[6] Dle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. soud po marném uplynutí stanovené lhůty k zaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti stěžovatelky a) výrokem I. v souladu s § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil.

[7] Nejvyšší správní soud po konstatování včasnosti kasační stížnosti stěžovatele b), jakož i splnění ostatních podmínek řízení, přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v rozsahu a z důvodů stěžovatelem uplatněných, současně přihlížel k tomu, zda usnesení krajského soudu netrpí vadami, k nimž by byl Nejvyšší správní soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost stěžovatele b) není důvodná.

[9] Nejvyšší správní soud ze správního spisu zjistil, že dle doručky bylo rozhodnutí žalovaného doručeno stěžovateli b) dne 5. 8. 2019, což na ní bylo stvrzeno též jeho vlastním podpisem. Stěžovatelem tvrzené doručení dne 10. 8. 2019 přitom nevyplývá ani ze správního spisu, ani z krajskému soudu doložených kopií obálky, jak se domnívá stěžovatel. První obálka doložená v kopii k žalobě se týká doručování stěžovatelce a), a nikoliv stěžovateli b), a proto není v dané věci relevantní. Z druhé obálky, resp. kopie její zadní strany nevyplývají žádné informace o doručení zásilky, a jaké, kromě toho, že doručování zásilky bylo oznámeno dne 31. 7. 2019 a zásilka byla uložena na poště do 12. 8. 2019; údaj o uložení zásilky do 12. 8. 2019 k vyzvednutí na poště je údajem nevypovídajícím o datu skutečného doručení, nýbrž pouze krajním datem možného vyzvednutí zásilky. Datum 10. 8. 2019, které stěžovatel deklaroval v žalobě jako datum doručení, přičemž neuvedl, z čeho jej odvozuje, pak nevyplývá z žádné doložené listiny.

[10] Nejvyšší správní soud má za jednoznačně prokázané, že rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli b) doručeno dne 5. 8. 2019 a žaloba tak byla v souladu s § 46 odst. 1 písm.

pokračování

b) s. ř. s. opožděná. Krajský soud, který dospěl ke shodným závěrům, tyto srozumitelně vyložil, předložené kopie obálek nedokládaly žádné rozhodné skutečnosti tvrzené stěžovatelem. Usnesení krajského soudu proto není nezákonné.

[11] Z uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele b) není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. výrokem II. zamítl.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se ve vztahu ke kasační stížnosti stěžovatelky a) opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.; ve vztahu ke kasační stížnosti stěžovatele b) rozhodl Nejvyšší správní soud o nákladech řízení podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovanému, jemuž by dle pravidla úspěchu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti stěžovatele b) náležela, v rámci kasačního řízení žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2021

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu